

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 10.2.2004
COM(2004) 75 definitief

2004/0027 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Zwitserse Bondsstaat en de Europese Gemeenschap waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, en van het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

Bij besluit van 16 oktober 2001 heeft de Raad de Commissie gemachtigd onderhandelingen te voeren met Zwitserland en vijf andere landen (Verenigde Staten van Amerika, Andorra, Liechtenstein, Monaco en San Marino) over passende overeenkomsten om te voorzien in goedkeuring door deze landen van maatregelen van gelijke strekking als die welke binnen de Gemeenschap zullen worden toegepast met het oog op effectieve belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling. De Commissie diende deze onderhandelingen te voeren in nauwe samenwerking met het voorzitterschap van de Raad en in nauw en regelmatig overleg met de groep op hoog niveau die is ingesteld bij besluit van het Comité van permanente vertegenwoordigers van 13 juni 2001¹ en door de Raad is benoemd als speciaal comité om de Commissie bij te staan bij deze taak.

Naar aanleiding van het besluit van 16 oktober 2001 heeft de Commissie bovengenoemde derde landen schriftelijk uitgenodigd onderhandelingen te openen. Deze onderhandelingen konden echter pas van start gaan nadat de Raad Economische en Financiële Zaken op 13 december 2001 een ontwerptekst voor de richtlijn had goedgekeurd. Zwitserland aanvaardde zijn eigen onderhandelingsrichtsnoeren inzake belastingheffing op inkomsten uit spaargelden op 30 januari 2002, maar wilde geen onderhandelingen openen over dit onderwerp voordat de Raad onderhandelingsrichtsnoeren had vastgesteld voor andere gebieden. Na de goedkeuring door de Raad van die andere richtsnoeren op 17 juni 2002, werden op 18 juni 2002 formeel onderhandelingen geopend met Zwitserland over de belasting van inkomsten uit spaargelden. Een groot aantal bijeenkomsten is sindsdien gehouden op zowel politiek als technisch niveau. Overeenkomstig het besluit van de Raad van 16 oktober 2001, voerde de Commissie deze onderhandelingen in nauw overleg met de opeenvolgende voorzitterschappen van de Raad. De Commissie heeft regelmatig mondeling verslag uitgebracht van deze onderhandelingen aan de Raad en het Europees Parlement. Ook heeft de Commissie op 3 december 2002, een mededeling aan de Raad Economische en Financiële Zaken gepubliceerd over de onderhandelingen met derde landen over de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden².

Op verzoek van de Raad Economische en Financiële Zaken zijn de onderhandelingen met Zwitserland over belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in 2003 voortgezet. In de periode januari-mei 2003 heeft de Commissie diverse ontwerpversies van de Overeenkomst ingediend bij de Raad. Die ontwerpversies zijn onderzocht door de groep op hoog niveau. In de loop van de onderhandelingen verzocht de Zwitserse zijde om uitbreiding tot Zwitserland van de regelingen waarin wordt voorzien bij Richtlijn 90/435/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten³, en bij Richtlijn 2003/49/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling inzake uitkeringen van interest en royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten⁴. De Commissie heeft het Zwitserse verzoek voorgelegd aan de Raad.

¹ PB C 183 van 29.6.2001, blz. 1.

² SEC(2002) 1287 def. van 27.11.2002

³ PB L 225 van 20.8.1990, blz. 6.

⁴ PB L 157 van 26.6.2003, blz. 49.

Op 3 juni 2003 verklaarde de Raad dat de ontwerpovereenkomst met Zwitserland, als ingediend door de Commissie op 28 mei 2003, het definitieve aanbod vormde voor een overeenkomst tussen de EU en Zwitserland. De ontwerpversie die door de Raad is goedgekeurd, omvat bovengenoemd verzoek van de Zwitserse zijde (artikel 15 van de ontwerpovereenkomst). Wat Spanje betreft, bepaalt het ontwerp dat artikel 15 slechts vanaf de inwerkingtreding van een bilaterale overeenkomst tussen Spanje en Zwitserland inzake de uitwisseling van informatie op verzoek in gevallen van belastingfraude of soortgelijke aangelegenheden, van toepassing is op inkomsten die niet onder deze Overeenkomst vallen, maar wel onder een bilateraal verdrag of een bilaterale overeenkomst tussen deze twee landen.

Op het moment van goedkeuring van de ontwerpovereenkomst was de Raad van mening dat de Gemeenschap niet de exclusieve bevoegdheid had om een overeenkomst te sluiten met Zwitserland inzake de belastingbehandeling van de uitkering van dividenden, rente en royalty's, als bedoeld in artikel 15 van de ontwerpovereenkomst. Bij wijze van uitzondering en zonder daarmee een precedent te willen scheppen, kwamen de delegaties echter overeen dat de lidstaten hun bevoegdheid niet zullen uitoefenen in dit specifieke geval. De Raad en de Commissie verklaarden tevens dat de uitoefening van bevoegdheid door de Gemeenschap met betrekking tot artikel 15 van de Overeenkomst niet van invloed is op de bestaande bilaterale overeenkomsten met andere derde landen, en de lidstaten hun bevoegdheid behouden om bilaterale overeenkomsten te sluiten met andere derde landen inzake de belastingbehandeling van de uitkering van dividenden, rente en royalty's tussen ondernemingen.

De Overeenkomst wordt thans voor sluiting voorgelegd aan de Raad. Gehecht aan de Overeenkomst is een bijgaand Memorandum van Overeenstemming tussen de Zwitserse Bondsstaat en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, waarvan de ontwerpversie eveneens is goedgekeurd. Dit Memorandum van Overeenstemming verbindt Zwitserland en de lidstaten ertoe bilaterale onderhandelingen aan te gaan om in hun respectieve overeenkomsten ter vermijding van dubbele belastingheffing bepalingen op te nemen inzake uitwisseling van informatie op verzoek. Bedoeling is dat die gaat gelden voor gevallen die beantwoorden aan het concept "belastingfraude of soortgelijke aangelegenheden" en voor inkomsten die niet onder de Overeenkomst vallen, maar wel onder hun respectieve verdragen. Verder moeten de individuele categorieën van gevallen worden gedefinieerd die beantwoorden aan het concept "soortgelijke aangelegenheden", overeenkomstig de belastingprocedure die door deze landen wordt toegepast. Rekening houdende met de conclusies van de Raad Economische en Financiële Zaken van 21 januari 2003, wordt in het Memorandum van Overeenstemming ook bevestigd dat de Europese Gemeenschap, tijdens de overgangsperiode waarin bij Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003⁵ wordt voorzien, besprekingen opent met andere belangrijke financiële centra, teneinde de goedkeuring te stimuleren door die rechtsgebieden van maatregelen van gelijke strekking als die welke door de Gemeenschap zullen worden toegepast. Tenslotte bepaalt het Memorandum van Overeenstemming dat de overeengekomen maatregelen in goed vertrouwen worden geïmplementeerd en de partijen deze regeling niet zonder geldige reden unilateraal zullen ondermijnen. Indien er enig substantieel verschil wordt bemerkt tussen het toepassingsgebied van Richtlijn 2003/48/EG van de Raad en dat van de Overeenkomst, gaan de Overeenkomstsluitende partijen zonder verwijl besprekingen aan om ervoor te zorgen dat de gelijke strekking van de maatregelen waarin de Overeenkomst voorziet, wordt gehandhaafd.

⁵ PB L 157 van 26.6.2003, blz. 38.

Volgens de Commissie is de tekst in overeenstemming met de onderhandelingsrichtsnoeren die op 16 oktober 2001 zijn goedgekeurd door de Raad.

Met het oog op de sluiting van de Overeenkomst waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, en het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming, stelt de Commissie voor dat de Raad zijn goedkeuring hecht aan bijgaand voorstel voor een besluit betreffende de sluiting van de Overeenkomst. Artikel 300, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap bepaalt dat de Raad met eenparigheid van stemmen besluit wanneer het akkoord betrekking heeft op een gebied waarvoor, wat de aanneming van de interne voorschriften betreft, eenparigheid vereist is. Aangezien de interne voorschriften op het gebied waarop deze Overeenkomst betrekking heeft, zijn aangenomen op basis van artikel 94 van het Verdrag, is de Commissie van mening dat de Raad het voorstel voor een besluit met eenparigheid van stemmen dient goed te keuren. Overeenkomstig de conclusies van de Raad Economische en Financiële Zaken van 21 januari 2003, is de Raad het erover eens dat de Overeenkomst met de Zwitserse Bondsstaat moet worden gesloten op basis van eenparigheid van stemmen.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Zwitserse Bondsstaat en de Europese Gemeenschap waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, en van het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 94 in samenhang met de eerste subparagraaf van artikel 300, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie⁶,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁷,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 16 oktober 2001 heeft de Raad de Commissie gemachtigd onderhandelingen te voeren met de Zwitserse Bondsstaat over een passende overeenkomst om te bereiken dat de Zwitserse Bondsstaat maatregelen aanneemt van gelijke strekking als die welke binnen de Gemeenschap zullen worden toegepast met het oog op effectieve belastingheffing op inkomsten uit spaargelden.
- (2) Toepassing van de bepalingen van Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, is afhankelijk van toepassing door de Zwitserse Bondsstaat van maatregelen van gelijke strekking als die welke in genoemde richtlijn zijn vervat, overeenkomstig de door de Zwitserse Bondsstaat en de Europese Gemeenschap te sluiten Overeenkomst.
- (3) Als blijkt van erkenning voor de samenwerking inzake de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden, heeft de Gemeenschap besloten het verzoek van de Zwitserse Bondsstaat in te willigen om in de Overeenkomst bepalingen op te nemen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 90/435/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten, en in Richtlijn 2003/49/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling inzake uitkeringen van interest en royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten.

⁶ PB C ...,2003, blz...

⁷ PB C ...,2003, blz...

- (4) De Overeenkomst tussen de Zwitserse Bondsstaat en de Europese Gemeenschap waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, en het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming dienen te worden goedgekeurd,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst tussen de Zwitserse Bondsstaat en de Europese Gemeenschap waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, en het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming worden goedgekeurd namens de Europese Gemeenschap.

De tekst van de Overeenkomst en het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming zijn aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de Overeenkomst en het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming te ondertekenen teneinde de instemming van de Europese Gemeenschap tot uitdrukking te brengen.

Artikel 3

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd namens de Gemeenschap de akte van kennisgeving neder te leggen, bedoeld in artikel 17, lid 2, van de Overeenkomst⁸.

Artikel 4

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad
De voorzitter

⁸ De datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst zal door het Secretariaat-generaal van de Raad worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

BIJLAGE

Overeenkomst tussen
de Europese Gemeenschap

en

de Zwitserse Bondsstaat

waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in
Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten
uit spaargelden in de vorm van rentebetaling

Overeenkomst
tussen
de Europese Gemeenschap
en
de Zwitserse Bondsstaat

waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling⁹

De Europese Gemeenschap, hierna "Gemeenschap" te noemen,

en

de Zwitserse Bondsstaat, hierna "Zwitserland" te noemen

dan wel al naar gelang de context "Overeenkomstsluitende partij" of "Overeenkomstsluitende partijen",

hebben besloten de volgende Overeenkomst te sluiten:

Artikel 1

Inhouding door Zwitserse uitbetalende instanties

- (1) Op rentebetalingen die door een op het grondgebied van Zwitserland gevestigde uitbetalende instantie worden verricht ten gunste van uiteindelijk gerechtigden in de zin van artikel 4 die hun woonplaats hebben in een lidstaat van de Europese Unie, hierna al naar gelang de context "lidstaten" of "lidstaat" te noemen, dient overeenkomstig lid 2 en artikel 2 hieronder een bedrag te worden ingehouden. Het tarief van de inhouding bedraagt 15% gedurende de eerste drie jaar vanaf de datum van toepassing van deze Overeenkomst, 20% gedurende de daaropvolgende periode van drie jaar en 35% na afloop van die periode.
- (2) De inhouding geldt niet voor rentebetalingen op schuldvorderingen die worden uitgegeven door debiteuren die hun woonplaats hebben in Zwitserland of die betrekking hebben op permanente vestigingen in Zwitserland van personen die niet hun woonplaats hebben in Zwitserland. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder de term "permanente vestiging" hetzelfde verstaan als in de betreffende overeenkomst ter vermijding van dubbele belastingheffing tussen Zwitserland en de staat van vestiging van de debiteur. Indien een dergelijke overeenkomst niet voorhanden is, wordt onder de term "permanente vestiging" verstaan een duurzame bedrijfsvestiging vanwaaruit de bedrijfsactiviteiten van de debiteur geheel of gedeeltelijk worden verricht.

⁹ Hierna „de richtlijn” te noemen

- (3) Indien Zwitserland het tarief van de vervroegde heffing op rentebetalingen uit Zwitserse bron aan personen die hun woonplaats hebben in lidstaten echter verlaagt tot onder 35%, dient op dergelijke rentebetalingen een bedrag te worden ingehouden. Het tarief van die inhouding dient overeen te komen met het verschil tussen het tarief van de in lid 1 bedoelde inhouding en het nieuwe tarief van de vervroegde heffing. Het tarief mag echter niet meer bedragen dan het in lid 1 bedoelde tarief.

Indien Zwitserland het toepassingsgebied van de wet inzake de vervroegde heffing op rentebetalingen aan personen die hun woonplaats hebben in lidstaten, beperkt, dient op rentebetalingen die hierdoor worden uitgesloten van de vervroegde heffing, een bedrag te worden ingehouden dat overeenkomt met de in lid 1 bedoelde tarieven.

- (4) Lid 2 is niet van toepassing op rente die wordt uitgekeerd door Zwitserse investeringsfondsen die op het moment van inwerkingtreding van deze Overeenkomst of op een latere datum zijn vrijgesteld van de Zwitserse vervroegde heffing op de betalingen die zij verrichten ten gunste van personen die hun woonplaats hebben in een lidstaat.
- (5) Zwitserland dient de nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de taken die vereist zijn in het kader van de implementatie van deze Overeenkomst, worden verricht door de uitbetalende instanties die gevestigd zijn op het grondgebied van de Zwitserse Bondsstaat, en dient met name te voorzien in bepalingen met betrekking tot procedures en sancties.

Artikel 2

Vrijwillige verstrekking van gegevens

- (1) Zwitserland dient te voorzien in een procedure die de uiteindelijk gerechtigde als gedefinieerd in artikel 4 de mogelijkheid biedt de in artikel 1 genoemde inhouding te vermijden door zijn uitbetalende instantie in Zwitserland expliciet te machtigen de rentebetalingen ter kennis te brengen van de bevoegde autoriteit van dat land. Die machtiging betreft alle rentebetalingen welke door die uitbetalende instantie worden verricht ten gunste van de uiteindelijk gerechtigde.
- (2) De minimale gegevens die door de uitbetalende instantie dienen te worden verstrekt ingeval van expliciete machtiging door de uiteindelijk gerechtigde zijn:
- (a) de identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde, die zijn vastgesteld in overeenstemming met artikel 5 van deze Overeenkomst;
 - (b) de naam en het adres van de uitbetalende instantie;
 - (c) het rekeningnummer van de uiteindelijk gerechtigde of, indien dit niet bestaat, de identificatie van de schuldvordering die aanleiding geeft tot de rente, en
 - (d) het in overeenstemming met artikel 3 van deze Overeenkomst berekende bedrag van de rentebetaling.
- (3) De bevoegde autoriteit van Zwitserland brengt de in lid 2 bedoelde gegevens ter kennis van de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de uiteindelijk gerechtigde zijn

woonplaats heeft. De verstrekking van deze gegevens geschiedt automatisch en tenminste eenmaal per jaar, binnen een termijn van zes maanden volgend op de beëindiging van het belastingjaar in Zwitserland, voor alle rentebetalingen gedurende dat jaar.

- (4) Indien de uiteindelijk gerechtigde opteert voor deze procedure van vrijwillige verstrekking van gegevens of zijn inkomsten uit rente uitgekeerd door een Zwitserse uitbetalende instantie anderszins meldt aan de belastingautoriteiten in de lidstaat waar hij woont, dient over die inkomsten uit rente belasting te worden betaald in die lidstaat en gelden daarvoor dezelfde tarieven als die welke worden toegepast op soortgelijke inkomsten in die staat.

Artikel 3

Grondslag voor de inhouding

- (1) De uitbetalende instantie verricht de inhouding, overeenkomstig artikel 1, lid 1, van deze Overeenkomst, op de volgende wijze:
 - a) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 7, lid 1, onder a), van deze Overeenkomst: op het brutobedrag van de uitbetaalde of bijgeschreven rente;
 - b) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 7, lid 1, onder b) of d), van deze Overeenkomst: op het bedrag van de in genoemd lid, onder b) of d), bedoelde rente of inkomsten;
 - c) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 7, lid 1, onder c), van deze Overeenkomst: op het bedrag van de in dat lid, onder c), bedoelde rente.
- (2) Voor de toepassing van het bepaalde in lid 1, onder a), b) en c), wordt de inhouding in mindering gebracht naar rata van de periode dat de uiteindelijk gerechtigde houder van de schuldvordering is. Indien de uitbetalende instantie de duur van die periode niet kan vaststellen op basis van de informatie waarover zij beschikt, dient ervan uit te worden gegaan dat de uiteindelijk gerechtigde gedurende de gehele periode dat de schuldvordering heeft bestaan, de houder ervan is geweest, tenzij de uiteindelijk gerechtigde de datum van verkrijging van de schuldvordering aantoont.
- (3) Belastingen en inhoudingen op dezelfde rentebetaling andere dan de inhouding waarin deze Overeenkomst voorziet, dienen te worden verrekend met het in overeenstemming met dit artikel berekende bedrag van de inhouding.
- (4) De leden 1, 2 en 3 doen geen afbreuk aan het bepaalde in artikel 1, lid 2.

Artikel 4

Definitie van uiteindelijk gerechtigde

- (1) Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder “uiteindelijk gerechtigde” verstaan elke natuurlijke persoon die een rentebetaling ontvangt, of ten gunste van wie

een rentebetaling wordt bewerkstelligd, tenzij deze aantoont dat de rentebetaling niet te zijner gunste is ontvangen of bewerkstelligd. Een natuurlijke persoon wordt niet geacht de uiteindelijk gerechtigde te zijn indien:

- a) hij handelt als uitbetalende instantie in de zin van artikel 6 van deze Overeenkomst of
 - b) hij handelt namens een rechtspersoon, een investeringsfonds of een vergelijkbare of daarmee gelijkgestelde instelling voor collectieve belegging in effecten of
 - c) hij handelt namens een andere natuurlijke persoon die de uiteindelijk gerechtigde is en hij aan de uitbetalende instantie de identiteit van die uiteindelijk gerechtigde bekendmaakt, alsmede de lidstaat waar deze zijn woonplaats heeft.
- (2) Indien de uitbetalende instantie beschikt over gegevens die doen vermoeden dat de natuurlijke persoon die een rentebetaling ontvangt of ten gunste van wie een rentebetaling wordt bewerkstelligd, niet de uiteindelijk gerechtigde is, moet zij redelijke maatregelen nemen om de identiteit van de uiteindelijk gerechtigde vast te stellen. Indien de uitbetalende instantie de uiteindelijk gerechtigde niet kan identificeren, behandelt zij de natuurlijke persoon in kwestie als de uiteindelijk gerechtigde.

Artikel 5

Identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde

Om de identiteit en de woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde, als gedefinieerd in artikel 4, te bepalen, houdt de uitbetalende instantie gegevens bij met betrekking tot diens naam, voornaam, adres en woonplaats in overeenstemming met de Zwitserse wettelijke bepalingen ter bestrijding van het witwassen van geld. Voor contractuele betrekkingen die zijn aangegaan, of voor transacties die, bij ontstentenis van contractuele betrekkingen, zijn verricht op of na 1 januari 2004, wordt voor natuurlijke personen die een paspoort of een officieel identiteitsbewijs overleggen dat is afgegeven door een lidstaat, en die verklaren dat zij woonachtig zijn in een land ander dan een lidstaat of Zwitserland, de woonplaats vastgesteld door middel van het certificaat van fiscale woonplaats dat is afgegeven door de bevoegde autoriteit van het land waarin die natuurlijke persoon verklaart woonachtig te zijn. Indien een dergelijk certificaat niet wordt overgelegd, wordt de lidstaat die het paspoort of ander officieel identiteitsbewijs heeft afgegeven, geacht de woonstaat te zijn.

Artikel 6

Definitie van uitbetalende instantie

Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder “uitbetalende instantie” in Zwitserland verstaan banken volgens het Zwitserse bankrecht, effectenmakelaars volgens de Zwitserse wet op effectenbeurzen en effectenhandel, natuurlijke en rechtspersonen die woonachtig of gevestigd zijn in Zwitserland, partnerschappen en permanente vestigingen van buitenlandse ondernemingen, die, zelfs als dit slechts sporadisch geschiedt, activa van derde partijen accepteren, in bezit hebben, daarmee investeringen verrichten of die overmaken, of die tijdens hun activiteiten rente betalen of bewerkstelligen.

Artikel 7

Definitie van rentebetaling

(1) Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder “rentebetaling” verstaan:

- a) rente, uitbetaald of bijgeschreven op een rekening, die is terug te voeren op enigerlei schuldvordering, met inbegrip van rente, uitbetaald op fiduciaire deposito's door Zwitserse uitbetalende instanties ten gunste van uiteindelijk gerechtigden, als gedefinieerd in artikel 4, al dan niet gedekt door hypotheek of voorzien van een winstdelingsclausule, en met name de opbrengsten van overheidspapier en obligatieleningen, inclusief daaraan gehechte premies en prijzen, maar met uitsluiting van leningen tussen particulieren voor wie dit geen commerciële activiteiten zijn. Sancties voor te late betaling worden niet als rentebetaling aangemerkt;
- b) rente die is aangegroeid of gekapitaliseerd op het moment van de verkoop, terugbetaling of aflossing van de onder a) bedoelde schuldvorderingen;
- c) inkomsten uit rentebetalingen, hetzij rechtstreeks, hetzij via een entiteit als bedoeld in artikel 4, lid 2, van de richtlijn, uitgekeerd door
 - (i) icbe's die zijn gevestigd in een lidstaat,
 - (ii) entiteiten die zijn gevestigd in een lidstaat, die kiezen voor een behandeling als bedoeld in artikel 4, lid 3, van de richtlijn en de uitbetalende instantie daarvan op de hoogte brengen,
 - (iii) icbe's die buiten het grondgebied van de Overeenkomstsluitende partijen zijn gevestigd,
 - (iv) Zwitserse investeringsfondsen die op het moment van inwerkingtreding van deze Overeenkomst of op een latere datum zijn vrijgesteld van de Zwitserse vervroegde heffing op hun betalingen aan personen die hun woonplaats hebben in een lidstaat .
- c) inkomsten die zijn gerealiseerd bij de verkoop, terugbetaling of aflossing van aandelen of bewijzen van deelneming in de volgende instellingen en entiteiten, indien deze rechtstreeks of onrechtstreeks via andere hierna bedoelde instellingen voor collectieve belegging of entiteiten meer dan 40% van hun vermogen beleggen in de onder a) bedoelde schuldvorderingen:
 - (i) icbe's die zijn gevestigd in een lidstaat,
 - (ii) entiteiten die zijn gevestigd in een lidstaat, die kiezen voor een behandeling als bedoeld in artikel 4, lid 3, van de richtlijn en de uitbetalende instantie daarvan op de hoogte brengen,
 - (iii) icbe's die buiten het grondgebied van de Overeenkomstsluitende partijen zijn gevestigd.

- (iv) Zwitserse investeringsfondsen die op het moment van inwerkingtreding van deze Overeenkomst of op een latere datum zijn vrijgesteld van de Zwitserse vervroegde heffing op hun betalingen aan personen die hun woonplaats hebben in een lidstaat.
- (2) Wat betreft lid 1, onder c), wordt, indien een uitbetalende instantie geen informatie heeft over het deel van de inkomsten dat voortkomt uit rentebetalingen, het volledige bedrag aan inkomsten als rentebetaling aangemerkt.
- (3) Wat betreft lid 1, onder d), wordt, indien een uitbetalende instantie geen informatie heeft over het percentage van het vermogen dat is belegd in schuldvorderingen of in aandelen of bewijzen van deelneming als omschreven onder dat punt, dat percentage geacht meer dan 40% te bedragen. Indien zij het bedrag van de door de uiteindelijk gerechtigde gerealiseerde inkomsten niet kan bepalen, worden de inkomsten geacht de opbrengst van de verkoop, aflossing of terugbetaling van de aandelen of bewijzen van deelneming te zijn.
- (4) Inkomsten met betrekking tot instellingen of entiteiten die maximaal 15% van hun vermogen hebben geïnvesteerd in schuldvorderingen in de zin van lid 1, onder a), worden niet aangemerkt als rentebetaling overeenkomstig lid 1, onder c) en d).
- (5) Het percentage bedoeld in lid 1, onder d), en lid 3 bedraagt vanaf 1 januari 2011 25%.
- (6) De in lid 1, onder d), en lid 4 bedoelde percentages worden bepaald aan de hand van de beleggingspolitiek, zoals die in het fondsreglement of de statuten van de betrokken instellingen of entiteiten is neergelegd en, bij ontstentenis daarvan, op basis van de feitelijke samenstelling van de beleggingsportefeuille van de betrokken instellingen of entiteiten.

Artikel 8

Verdeling van belastingopbrengsten

- (1) Zwitserland behoudt 25% van de opbrengsten als gevolg van de inhouding op grond van deze Overeenkomst en draagt 75% van de opbrengsten over aan de woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde.
- (2) Die overdrachten vinden elk jaar in een tranche per lidstaat plaats, uiterlijk binnen een periode van zes maanden volgend op het eind van het belastingjaar in Zwitserland.

Artikel 9

Voorkoming van dubbele belasting

- (1) Indien rente die de uiteindelijk gerechtigde heeft ontvangen, door een uitbetalende instantie in Zwitserland is onderworpen aan inhouding, kent de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde hem een belastingverrekening toe die gelijk is aan het bedrag van de inhouding. Indien dit bedrag hoger is dan het totaalbedrag van de rente waarop

krachtens het nationale recht belasting verschuldigd is, restitueert de fiscale woonstaat het bedrag dat teveel is ingehouden aan de uiteindelijk gerechtigde.

- (2) Indien rente die de uiteindelijk gerechtigde heeft ontvangen onderworpen is geweest aan andere heffingen en inhoudingen dan die waarin deze Overeenkomst voorziet, en de fiscale woonstaat naar nationaal recht of op grond van overeenkomsten ter vermijding van dubbele belasting voor dergelijke heffingen en inhoudingen belastingverrekening toekent, worden dergelijke andere heffingen en inhoudingen verrekend alvorens de procedure van lid 1 wordt toegepast. De fiscale woonstaat aanvaardt certificaten afgegeven door Zwitserse uitbetalende instanties als bewijs van de belasting of inhouding, met dien verstande dat de bevoegde autoriteit van de fiscale woonstaat de Zwitserse bevoegde autoriteit kan verzoeken de in de door de Zwitserse uitbetalende instanties afgegeven certificaten vervatte informatie te verifiëren.
- (3) De fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde kan de belastingverrekeningsregeling bedoeld in de leden 1 en 2 hierboven vervangen door restitutie van de in artikel 1 bedoelde inhouding.

Artikel 10

Uitwisseling van informatie

- (1) De bevoegde autoriteiten van Zwitserland en de lidstaten wisselen gegevens uit over gedragingen die worden beschouwd als belastingfraude overeenkomstig de wetgeving van de staat aan welke het verzoek is gericht, of soortgelijke aangelegenheden met betrekking tot de onder de Overeenkomst vallende inkomsten. Onder “soortgelijke aangelegenheden” worden uitsluitend overtredingen verstaan met dezelfde graad van onrechtmatigheid als het geval is voor belastingfraude overeenkomstig de wetgeving van de staat aan welke het verzoek is gericht. In antwoord op een zorgvuldig gemotiveerd verzoek verstrekt de staat aan welke het verzoek is gericht, gegevens met betrekking tot de aangelegenheden waarnaar de verzoekende staat een onderzoek instelt, of mogelijk wenst in te stellen, op civielrechtelijke of strafrechtelijke basis. Onverminderd het toepassingsgebied van de uitwisseling van informatie als gedefinieerd in dit lid, wordt informatie uitgewisseld volgens de procedures die zijn vastgesteld in de overeenkomsten ter vermijding van dubbele belastingheffing tussen Zwitserland en de lidstaten, en op de daarin genoemde wijze vertrouwelijk behandeld.
- (2) Bij het bepalen of informatie in antwoord op een verzoek kan worden verstrekt, dient de staat aan welke het verzoek is gericht, de regels betreffende verjaring toe te passen overeenkomstig de wetgeving van de verzoekende staat in plaats van de regels betreffende verjaring van de staat aan welke het verzoek is gericht.
- (3) De staat aan welke het verzoek is gericht, dient de informatie te verstrekken indien de verzoekende staat een redelijk vermoeden heeft dat de gedragingen belastingfraude vormen of soortgelijke aangelegenheden betreffen. Het vermoeden van de verzoekende staat dat de gedragingen belastingfraude vormen of soortgelijke aangelegenheden betreffen, kan zijn gebaseerd op:
 - a) documenten, al dan niet geauthentiseerd, omvattende, maar niet daartoe beperkt, bescheiden van het bedrijf, boeken, of bankrekeninginformatie;

- b) verklaringen van de belastingbetaler;
 - c) gegevens van een informant of een derde persoon, die onafhankelijk zijn gecontroleerd of waarvan kan worden aangenomen dat die betrouwbaar zijn; of
 - d) indirect bewijs.
- (4) Zwitserland opent bilaterale onderhandelingen met elk van de lidstaten om de individuele categorieën te definiëren van gevallen vallende onder “soortgelijke aangelegenheden” overeenkomstig de belastingprocedure die door deze landen wordt toegepast.

Artikel 11

Bevoegde autoriteiten

Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder “bevoegde autoriteiten” verstaan de in bijlage I genoemde overheidsinstellingen.

Artikel 12

Overleg

Indien de bevoegde autoriteit van Zwitserland en een of meer van de andere in artikel 11 van deze Overeenkomst genoemde bevoegde autoriteiten het niet eens zijn over de interpretatie of toepassing van deze Overeenkomst, trachten zij in onderling overleg tot een oplossing te komen. Zij brengen de Europese Commissie en de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten op de hoogte van de resultaten van hun overleg. Met betrekking tot interpretatievraagstukken kan de Europese Commissie op verzoek van een van de bevoegde autoriteiten deelnemen aan het overleg.

Artikel 13

Toetsing

- (1) De Overeenkomstsluitende partijen plegen tenminste eenmaal in de drie jaar, of op verzoek van een van de Overeenkomstsluitende partijen, overleg met het oog op de bestudering en, voor zover de Overeenkomstsluitende partijen zulks nodig achten, de verbetering van de technische werking van de Overeenkomst en de evaluatie van internationale ontwikkelingen. Het overleg wordt gehouden binnen een maand na het verzoek of, in dringende gevallen, zo spoedig mogelijk.
- (2) Op basis van een dergelijke evaluatie kunnen de Overeenkomstsluitende partijen overleg plegen om te bestuderen op welke punten de Overeenkomst moet worden aangepast, rekening houdende met internationale ontwikkelingen.
- (3) Zodra er voldoende ervaring is opgedaan met de volledige implementatie van artikel 1, lid 1, van de Overeenkomst, plegen de Overeenkomstsluitende partijen overleg om te

bestuderen op welke punten de Overeenkomst moet worden aangepast, rekening houdende met internationale ontwikkelingen.

- (4) Met het oog op het hierboven bedoelde overleg stelt elke Overeenkomstsluitende partij de andere Overeenkomstsluitende partij op de hoogte van mogelijke ontwikkelingen die van invloed kunnen zijn op de goede werking van deze Overeenkomst. Dit omvat mede relevante overeenkomsten tussen een der Overeenkomstsluitende partijen en een derde land.

Artikel 14

Verband met bilaterale overeenkomsten ter vermijding van dubbele belastingheffing

De bepalingen van de overeenkomsten ter vermijding van dubbele belastingheffing tussen Zwitserland en de lidstaten vormen geen belet voor de heffing van de inhouding waarin deze Overeenkomst voorziet.

Artikel 15

Uitkering van dividenden, rente en royalty's tussen ondernemingen

- (1) Onverminderd de toepassing van binnenlandse of op een overeenkomst gebaseerde bepalingen ter voorkoming van fraude of misbruik, is in Zwitserland en de lidstaten uitkering van dividenden door dochterondernemingen aan moederondernemingen niet onderworpen aan belasting in de bronstaat indien:
- de moederonderneming gedurende tenminste twee jaar een directe deelneming van minimaal 25% heeft in het kapitaal van de dochteronderneming, en;
 - de (fiscale) woonstaat van de ene onderneming een lidstaat is en de (fiscale) woonstaat van de andere onderneming Zwitserland, en;
 - de (fiscale) woonstaat van geen van beide ondernemingen een derde land is krachtens een overeenkomst ter vermijding van dubbele belastingheffing met dat derde land, en;
 - beide ondernemingen vennootschapsbelasting betalen zonder te zijn vrijgesteld, en beide ondernemingen kapitaalvennootschappen¹⁰ zijn.
- (2) Onverminderd de toepassing van binnenlandse of op een overeenkomst gebaseerde bepalingen ter voorkoming van fraude of misbruik, is in Zwitserland en de lidstaten uitkering van rente en royalty's tussen gelieerde ondernemingen of hun permanente vestigingen niet onderworpen aan belasting in de bronstaat indien:

¹⁰ Voor wat betreft Zwitserland, omvat het begrip "kapitaalvennootschappen":
société anonyme/Aktiengesellschaft/società anonima;
société à responsabilité limitée/Gesellschaft mit beschränkter Haftung/società a responsabilità limitata;
société en commandite par actions/Kommanditaktiengesellschaft/società in accomandita per azioni.

- dergelijke ondernemingen gedurende tenminste twee jaar zijn gelieerd door een directe deelneming van minimaal 25% in het kapitaal of beide ondernemingen worden gecontroleerd door een derde onderneming die gedurende tenminste twee jaar een directe deelneming van minimaal 25% heeft in zowel het kapitaal van de eerste onderneming als het kapitaal van de tweede onderneming, en;
- de (fiscale) woonstaat van de ene onderneming of permanente vestiging een lidstaat is en de (fiscale) woonstaat van de andere onderneming Zwitserland is of de andere permanente vestiging aldaar is gevestigd, en;
- de (fiscale) woonstaat van geen van beide ondernemingen een derde land is krachtens een overeenkomst ter vermijding van dubbele belastingheffing met dat derde land, en geen van de permanente vestigingen in dat derde land is gevestigd, en;
- alle ondernemingen vennootschapsbelasting betalen zonder te zijn vrijgesteld, met name op uitkeringen van rente en royalty's, en alle ondernemingen kapitaalvennootschappen¹⁰ zijn.

Indien de richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling voor uitkeringen van rente en royalty's tussen gelieerde ondernemingen uit verschillende lidstaten echter voorziet in een overgangperiode voor een bepaalde lidstaat, dient die staat slechts na het verstrijken van die periode te voorzien in de hierboven genoemde bepalingen inzake uitkering van rente en royalty's.

- (3) Bestaande overeenkomsten ter vermijding van dubbele belastingheffing tussen Zwitserland en de lidstaten, die op het moment van goedkeuring van deze Overeenkomst voorzien in een gunstigere belastingbehandeling van uitkeringen van dividenden, rente en royalty's, blijven onverlet.

Artikel 16

Overgangsbepalingen voor verhandelbare schuldinstrumenten¹¹

- (1) Vanaf de toepassingsdatum van deze Overeenkomst en zolang tenminste één lidstaat soortgelijke bepalingen toepast, maar uiterlijk tot 31 december 2010, worden binnenlandse en internationale obligaties en andere verhandelbare schuldinstrumenten die voor het eerst zijn uitgegeven vóór 1 maart 2001 of waarvan de oorspronkelijke fondsreglementen vóór die datum zijn goedgekeurd door de bevoegde autoriteiten van de uitgevende staat, niet aangemerkt als schuldvorderingen in de zin van artikel 7, lid 1, onder a), van deze Overeenkomst, op voorwaarde dat op of na 1 maart 2002 geen vervolgemissies van dergelijke verhandelbare schuldinstrumenten plaatsvinden.

Zolang echter tenminste één lidstaat soortgelijke bepalingen toepast, blijven de bepalingen van dit artikel ook na 31 december 2010 gelden voor verhandelbare schuldinstrumenten:

¹¹ Evenals in de richtlijn zijn deze overgangsbepalingen ook van toepassing op verhandelbare schuldinstrumenten die eigendom zijn van investeringsfondsen

- die clausules inzake “gross-up” en vroegtijdige aflossing bevatten en
- waarvoor geldt dat de uitbetalende instantie, als gedefinieerd in artikel 6, is gevestigd in en
- waarvoor geldt dat die uitbetalende instantie de rente rechtsreeks betaalt aan, of een rentebetaling bewerkstelligt ten gunste van, een uiteindelijk gerechtigde die zijn woonplaats heeft in een lidstaat.

Indien en vanaf het moment dat soortgelijke bepalingen door geen enkele lidstaat meer worden toegepast, zijn de bepalingen van dit artikel nog slechts van toepassing op verhandelbare schuldinstrumenten:

- die clausules inzake “gross-up” en vroegtijdige aflossing bevatten en
- waarvoor geldt dat de uitbetalende instantie van de emittent gevestigd is in Zwitserland en
- waarvoor geldt dat die uitbetalende instantie de rente rechtsreeks betaalt aan, of een rentebetaling bewerkstelligt ten gunste van, een uiteindelijk gerechtigde die zijn woonplaats heeft in een lidstaat.

Indien op of na 1 maart 2002 een vervolgemissie plaatsvindt van een van de vorenvermelde verhandelbare schuldinstrumenten door een overheidsinstantie of een gelijkgestelde entiteit die als overheidsinstantie optreedt of waarvan de rol erkend is bij internationaal verdrag (genoemd in bijlage 2 bij deze Overeenkomst), wordt de emissie van een dergelijk instrument, bestaande uit de oorspronkelijke emissie en de vervolgemissie, in haar geheel beschouwd als een schuldvordering in de zin van artikel 7, lid 1, onder a).

Indien op of na 1 maart 2002 een vervolgemissie plaatsvindt van een van de vorenvermelde verhandelbare schuldinstrumenten door een andere emittent dan die bedoeld in de voorgaande zin, wordt die emissie beschouwd als een schuldvordering in de zin van artikel 7, lid 1, onder a).

- (2) Dit artikel vormt geen belet voor Zwitserland en de lidstaten om overeenkomstig hun nationale wetgeving belasting te heffen op inkomsten uit de in lid 1 hierboven genoemde schuldvorderingen.

Artikel 17

Ondertekening, inwerkingtreding en geldigheidsduur

- (1) Deze Overeenkomst dient door de Overeenkomstsluitende partijen volgens hun eigen procedures te worden bekrachtigd of goedgekeurd. De Overeenkomstsluitende Partijen zullen elkaar in kennis stellen van de voltooiing van deze procedures. De Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op de laatste kennisgeving..

- (2) Op voorwaarde dat zij voldoen aan de constitutionele eisen inzake de sluiting van internationale overeenkomsten en onverminderd artikel 18, dienen Zwitserland en, voor zover van toepassing, de Gemeenschap deze Overeenkomst effectief te implementeren en toe te passen vóór 1 januari 2005 en elkaar daarvan in kennis te stellen.
- (3) Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een Overeenkomstsluitende partij wordt beëindigd.
- (4) Iedere Overeenkomstsluitende partij kan deze Overeenkomst beëindigen door de andere Overeenkomstsluitende partij daarvan in kennis te stellen. In dat geval eindigt de geldigheid van de overeenkomst twaalf maanden na een dergelijke kennisgeving.

Artikel 18

Toepassing en schorsing van de toepassing

- (1) De toepassing van deze Overeenkomst is afhankelijk van de goedkeuring en implementatie door de afhankelijke of geassocieerde gebieden van de lidstaten genoemd in het besluit van de Raad van Feira van 19 en 20 juni 2000, alsmede door, respectievelijk, de Verenigde Staten van Amerika, Andorra, Liechtenstein, Monaco en San Marino, van dezelfde of gelijkwaardige maatregelen als die vervat in de richtlijn of deze Overeenkomst, met uitzondering van artikel 15, en welke voorzien in dezelfde implementatiedata.
- (2) De Overeenkomstsluitende partijen besluiten, in onderling overleg, tenminste zes maanden voor de in artikel 17, lid 2, bedoelde datum of aan de in lid 1 genoemde voorwaarde wordt voldaan met betrekking tot de datum van inwerkingtreding van de betreffende maatregelen in de betrokken derde landen en afhankelijke of geassocieerde gebieden. Indien de Overeenkomstsluitende partijen besluiten dat niet aan de voorwaarde wordt voldaan, stellen zij, in onderling overleg, een nieuwe datum vast voor de toepassing van artikel 17, lid 2.
- (3) Onverminderd de leden 1 en 2, is artikel 15, wat Spanje betreft, vanaf de inwerkingtreding van een bilaterale overeenkomst tussen Spanje en Zwitserland inzake de uitwisseling van informatie op verzoek voor strafrechtelijke of civielrechtelijke gevallen van belastingfraude, als gedefinieerd in de wetgeving van de staat aan welke het verzoek is gericht, of soortgelijke aangelegenheden, van toepassing op inkomsten die niet onder deze Overeenkomst vallen, maar wel onder verdragen of overeenkomsten tussen Spanje en Zwitserland ter vermijding van dubbele belastingheffing op inkomsten en kapitaal.
- (4) De toepassing van deze Overeenkomst of gedeelten daarvan kan met onmiddellijke ingang door een van de Overeenkomstsluitende partijen worden geschorst door kennisgeving aan de andere partij, indien de richtlijn of een gedeelte van de richtlijn overeenkomstig de wetgeving van de Europese Gemeenschap, hetzij tijdelijk, hetzij permanent niet langer van toepassing is of in het geval dat een lidstaat de toepassing van de betreffende uitvoeringsbepalingen schorst.
- (5) Elke Overeenkomstsluitende partij kan de toepassing van deze Overeenkomst schorsen door kennisgeving aan de andere Overeenkomstsluitende partij, indien een van de in lid

1 bedoelde derde landen of gebieden besluit de in dat lid bedoelde maatregelen niet langer toe te passen. De schorsing van de toepassing geschiedt op zijn vroegst twee maanden na de kennisgeving. De maatregelen zijn opnieuw van kracht zodra de schorsing van de Overeenkomst wordt opgeheven.

Artikel 19

Vorderingen en eindafrekening

- (1) Indien deze Overeenkomst wordt beëindigd of de toepassing geheel of gedeeltelijk wordt geschorst, blijven de vorderingen van individuele personen overeenkomstig artikel 9 onverlet.
- (2) Zwitserland stelt in een dergelijk geval aan het eind van de toepassingsduur van de Overeenkomst een eindafrekening op en verricht een eindbetaling aan de lidstaten.

Artikel 20

Territoriale werkingssfeer

Deze Overeenkomst is van toepassing op de Zwitserse Bondsstaat en op het grondgebied waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing is.

Artikel 21

Bijlagen

De bijlagen maken deel uit van deze Overeenkomst. Zij kunnen in onderling overleg gewijzigd worden.

Ondertekend te op en opgesteld in tweevoud in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

Bijlage I

Lijst van bevoegde autoriteiten

Voor de toepassing van deze Overeenkomst zijn de volgende instanties “bevoegde autoriteiten”:

- a) in Zwitserland, Le Directeur de l'Administration fédérale des contributions/Der Direktor der Eidgenössischen Steuerverwaltung/il direttore dell'Amministrazione federale delle contribuzioni, of diens gevolmachtigde of tussenpersoon,
- b) in het Koninkrijk België: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- c) in het Koninkrijk Denemarken: Skatteministeren of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- d) in de Bondsrepubliek Duitsland: Der Bundesminister der Finanzen of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- e) in de Helleense Republiek: Ο Υπουργός των Οικονομικών of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- f) in het Koninkrijk Spanje: El Ministro de Hacienda of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- g) in de Franse Republiek: Le Ministre chargé du budget of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- h) in Ierland: The Revenue Commissioners of hun gemachtigd vertegenwoordiger,
- i) in de Italiaanse Republiek: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- j) in het Groothertogdom Luxemburg: Le Ministre des Finances of een gemachtigd vertegenwoordiger; echter voor de toepassing van artikel 10 is de bevoegde autoriteit le Procureur Général d'Etat Luxembourgeois,
- k) in het Koninkrijk der Nederlanden: De Minister van Financiën of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- l) in de Republiek Oostenrijk: Der Bundesminister für Finanzen of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- m) in de Portugese Republiek: O Ministro das Finanças of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- n) in de Republiek Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- o) in het Koninkrijk Zweden: Finansdepartementet of een gemachtigd vertegenwoordiger,
- p) in het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en in de Europese gebiedsdelen voor de buitenlandse betrekkingen waarvan het Verenigd Koninkrijk verantwoordelijk is: de Commissioners of Inland Revenue of hun gemachtigd

vertegenwoordiger en de bevoegde autoriteit in Gibraltar, die door het Verenigd Koninkrijk wordt aangewezen overeenkomstig het Akkoord met betrekking tot de autoriteiten van Gibraltar in de context van EU- en EG-instrumenten en daarmee verband houdende verdragen welke zijn aangemeld bij de lidstaten en instellingen van de Europese Unie van 19 april 2000, waarvan het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie Zwitserland een kopie zal doen toekomen, en dat van toepassing zal zijn op deze Overeenkomst.

Bijlage 2

Lijst van gelijkgestelde entiteiten

Voor de toepassing van artikel 16 van deze Overeenkomst, worden de volgende entiteiten beschouwd als “*gelijkgestelde entiteit die als overheidsinstantie optreedt of waarvan de rol erkend is bij internationaal verdrag*”:

ENTITEITEN IN DE EUROPESE UNIE:

België

- Vlaams Gewest
- Région wallonne (Waals Gewest)
- Brussels Hoofdstedelijk Gewest/Région de Bruxelles-Capitale
- Communauté française (Franse Gemeenschap)
- Vlaamse Gemeenschap
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Duitstalige Gemeenschap)

Spanje

- Xunta de Galicia (regering van de Autonome Gemeenschap van Galicië)
- Junta de Andalucía (regering van de Autonome Gemeenschap van Andalusië)
- Junta de Extremadura (regering van de Autonome Gemeenschap van Extremadura)
- Junta de Castilla- La Mancha (regering van de Autonome Gemeenschap van Castilië-La Mancha)
- Junta de Castilla- León (regering van de Autonome Gemeenschap van Castilië-León)
- Gobierno Foral de Navarra (regering van de Autonome Gemeenschap van Navarra)
- Govern de les Illes Balears (regering van de Autonome Gemeenschap van de Balearen)
- Generalitat de Catalunya (regering van de Autonome Gemeenschap van Catalonië)
- Generalitat de Valencia (regering van de Autonome Gemeenschap van Valencia)
- Diputación General de Aragón (regering van de Autonome Gemeenschap van Aragón)
- Gobierno de las Islas Canarias (regering van de Autonome Gemeenschap van de Canarische Eilanden)
- Gobierno de Murcia (regering van de Autonome Gemeenschap van Murcia)
- Gobierno de Madrid (regering van de Autonome Gemeenschap van Madrid)

- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regering van de Autonome Gemeenschap van Baskenland)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Provincieraad van Guipúzcoa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Provincieraad van Biskaje)
- Diputación Foral de Alava (Provincieraad van Alava)
- Ayuntamiento de Madrid (Gemeente Madrid)
- Ayuntamiento de Barcelona (Gemeente Barcelona)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Eilandraad van Gran Canaria)
- Cabildo Insular de Tenerife (Eilandraad van Tenerife)
- Instituto de Crédito Oficial (Officiële Kredietinstelling)
- Instituto Catalán de Finanzas (Catalaans Instituut voor Financiën)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Valenciaans Instituut voor Financiën)

Griekenland

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Griekse Organisatie voor Telecommunicatie)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Organisatie van de Griekse Spoorwegen)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Openbaar Elektriciteitsbedrijf)

Frankrijk

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fonds voor de aflossing van de sociale schuld);
- L'Agence française de développement (AFD) (Frans Agentschap voor Ontwikkeling) ;
- Réseau Ferré de France (RFF) (Spoorwegennet van Frankrijk);
- Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nationaal Autosnelwegenfonds) ;
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Openbare Bijstand Parijse Ziekenhuizen) ;
- Charbonnages de France (CDF) (Franse Steenkoolwinning) ;
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Mijnbouw- en chemiebedrijf).

Italië

- Regio's
- Provincies

- Gemeenten
- Cassa Depositi e Prestiti (Deposito- en Consignatiefonds)

Portugal

- Região Autónoma da Madeira (Autonome Regio Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (Autonome Regio der Azoren)
- Gemeenten

INTERNATIONALE ENTITEITEN:

- Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling
- Europese Investeringsbank
- Aziatische Ontwikkelingsbank
- Afrikaanse Ontwikkelingsbank
- Wereldbank / IBRD / IMF
- Internationale Financieringsmaatschappij
- Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank
- Fonds voor sociale ontwikkeling van de Raad van Europa
- Euratom
- Europese Gemeenschap
- Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andes-Ontwikkelingsmaatschappij)
- Eurofima
- Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal
- Noordse Investeringsbank
- Caribische Ontwikkelingsbank

Het bepaalde in artikel 16 laat internationale verplichtingen die de Overeenkomstsluitende partijen mogelijk ten overstaan van voornoemde internationale entiteiten zijn aangegaan, onverlet.

ENTITEITEN IN DERDE LANDEN:

De entiteiten die aan de volgende criteria voldoen:

1. De entiteit wordt ondubbelzinnig geacht, overeenkomstig de nationale criteria, een publieke entiteit te zijn.
2. De publieke entiteit is een niet-commerciële producent die een cluster van activiteiten beheert en financiert, waarbij hij voornamelijk niet-commerciële goederen en diensten levert, die bestemd zijn voor het algemeen nut van de gemeenschap en die effectief worden gecontroleerd door de centrale overheid.
3. De publieke entiteit is een grote en regelmatige emittent van schuldinstrumenten.
4. De betrokken staat is in staat te waarborgen dat de publieke entiteit niet tot vroegtijdige aflossing zal overgaan in het geval van “gross-up”-clausules.

Memorandum van Overeenstemming

tussen

de Europese Gemeenschap, het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Federale Republiek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

en

de Zwitserse Bondsstaat

De Europese Gemeenschap, het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Federale Republiek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

en

de Zwitserse Bondsstaat, hierna Zwitserland te noemen,

hebben overeenstemming bereikt over het volgende Memorandum van Overeenstemming

1. INLEIDING

Zwitserland en de Europese Gemeenschap staan op het punt een Overeenkomst te sluiten die voorziet in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (hierna “de richtlijn” te noemen). Dit Memorandum van Overeenstemming is een aanvulling op die Overeenkomst.

2. ADMINISTRATIEVE BIJSTAND BIJ BELASTINGFRAUDE EN SOORTGELIJKE AANGELEGENHEDEN

Zodra de Overeenkomst is ondertekend, gaan Zwitserland en elke lidstaat van de Europese Unie bilaterale onderhandelingen aan teneinde:

- in hun respectieve overeenkomsten ter vermijding van dubbele belastingheffing op inkomsten en kapitaal bepalingen op te nemen inzake administratieve bijstand in de vorm van uitwisseling van informatie op verzoek voor alle strafrechtelijke of civielrechtelijke gevallen van belastingfraude volgens de wetgeving van de staat aan welke het verzoek is gericht, of soortgelijke aangelegenheden met betrekking tot bepaalde inkomsten die niet onder de Overeenkomst vallen, maar wel onder hun respectieve verdragen.
- de individuele categorieën te definiëren van gevallen vallende onder “soortgelijke aangelegenheden” overeenkomstig de belastingprocedure die door deze landen wordt toegepast.

3. ONDERHANDELINGEN OM TE VOORZIEN IN MAATREGELEN VAN GELIJKE STREKKING MET ANDERE DERDE LANDEN

Tijdens de overgangsperiode waarin bij de richtlijn wordt voorzien, opent de Europese Gemeenschap besprekingen met andere belangrijke financiële centra, teneinde de goedkeuring te stimuleren door die rechtsgebieden van maatregelen van gelijke strekking als die welke door de Gemeenschap worden toegepast.

4. INTENTIEVERKLARING

De ondertekenaars van dit Memorandum van Overeenstemming verklaren dat naar hun inzicht de in punt 1 bedoelde Overeenkomst en dit Memorandum een aanvaardbare en evenwichtige regeling uitmaken waarvan mag worden aangenomen dat die de belangen van de partijen waarborgt. Zij zullen de overeengekomen maatregelen derhalve in goed vertrouwen implementeren en deze regeling niet zonder geldige reden unilateraal ondermijnen.

Indien er enig substantieel verschil wordt bemerkt tussen het toepassingsgebied van de op 3 juni 2003 goedgekeurde richtlijn en dat van de Overeenkomst, met name met betrekking tot artikel 1, lid 2, en artikel 6 van de Overeenkomst, gaan de Overeenkomstsluitende partijen zonder verwijl besprekingen aan overeenkomstig artikel 13, lid 1, van de Overeenkomst, teneinde ervoor te zorgen dat de gelijke strekking van de maatregelen waarin de Overeenkomst voorziet, wordt gehandhaafd.

Ondertekend te op en opgesteld in tweevoud in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.